

- 3) udzielenie odpowiedzi Komisji Wspólnot Europejskich na jego pytania z dnia 20.01.2004 r., wysłanych do Biura Dochodzeniowego i Dyscyplinarnego Komisji (IDOC),
 - 4) podanie powodu wycofania przez Komisję Wspólnot Europejskich w 2003 r. decyzji w przedmiocie wszczęcia postępowania przeciwko urzędnikowi (Pan C),
 - 5) wypłatę odszkodowania w kwocie miliona euro (1.000 000 euro),
 - 6) obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.
- 3) pomocniczo, stwierdzenie, że należy go zatrudnić w grupie zaszeregowania A*8;
 - 4) pomocniczo, stwierdzenie, że należy go zatrudnić w grupie zaszeregowania A*7;
 - 5) nakazanie stronie pozwanej doprowadzenie do tego, by skarżący znalazł się w takiej sytuacji finansowej, w jakiej by się znajdował gdyby został on prawidłowo sklasyfikowany, tj. wypłacenie mu należnych kwot;
 - 6) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący żąda uznania jego zaburzeń psychiczno-emocjonalnych jako choroby zawodową w rozumieniu art. 73 Regulaminu Pracowniczego. Podnosi on naruszenie art. 26 Regulaminu Pracowniczego, jak również praw od obrony oraz zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań, przejrzystości i bezpieczeństwa prawnego. Ponadto powołuje on naruszenie procedury.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący sprzeciwia się klasyfikacji go w grupie zaszeregowania A*6, której dokonano przy zatrudnieniu go przez stronę pozwaną w październiku 2004 r.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2005 r. przez Petera Strobla przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-260/05)

(2005/C 229/60)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 14 lipca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Petera Strobla, zamieszkałego w Greifenberg-Beuern (Niemcy), reprezentowanego przez H.-J. Rübera przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) uchylenie decyzji organu powołującego Komisji z dnia 7 października 2004 r. ustalającej jego klasyfikację w grupie zaszeregowania A*6;
- 2) stwierdzenie, że należy go zatrudnić w grupie zaszeregowania A*10;

Skarżący powołuje w skardze trzy zarzuty. Po pierwsze podnosi on naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań. Jego zdaniem samo ogłoszenie o konkursie, sposób postępowania przyjęty przy analogicznych konkursach i przepisy starego regulaminu pracowniczego, obowiązującego w chwili ogłoszenia konkursu wzbudziły u skarżącego uzasadnione oczekiwanie, że w razie gdyby go zatrudniono, zostałby on sklasyfikowany w grupie zaszeregowania A7/A6 lub równoważnym w nowym regulaminie pracowniczym, tj. A*8 lub A*10, zgodnie z art. 2 załącznika XIII. Skarżący ocenia, iż zatrudnienie w grupie zaszeregowania A*6 na podstawie art. 12 załącznika XIII nowego regulaminu pracowniczego zostało przeprowadzone z naruszeniem prawa. Jego zdaniem zastosowanie przez organ powołujący nowego regulaminu pracowniczego stanowi naruszenie ogólnej zasady przejrzystości oraz brak przestrzegania zasady pewności, jak również naruszenie zasady, iż prawo nie działa wstecz.

Po drugie skarżący podnosi, że padł on ofiarą dyskryminacji ze względu na wiek. Klasyfikacja w grupie zaszeregowania A*6 musiała mieć miejsce bez uwzględnienia wieku skarżącego.

Wreszcie skarżący utrzymuje, że zastosowanie art. 12 załącznika XIII nowego regulaminu pracowniczego powoduje nierówność traktowania go w stosunku do kolegów zatrudnionych na podstawie innych konkursów i w innych miejscach, uzyskali oni bowiem jednak klasyfikację w wyższej grupie zaszeregowania.